

SAJÓ LÁSZLÓ

Berda József utolsó vacsorája

KOLLÁZS BERDA JÓZSEF VERSEIBŐL

Ragyogj szemem, csordulj ki nyálam az örömtől;
az ízletes húslevest találják, íme, eléd.
Érzed-e, mondd, a velőscsont, az illatos-íz
zöldség s a még fűszeresebb gyömbér testet-lelket
gyógyító erejét? – Csak ezért érdemes élni még, hidd el!
Birkapörkölt! Úgy böffenünk élvezésed által,
mintha túlvilági kedves bégetést hallanánk!
Oly finom vagy, olyan mennyei-földi áldás, mellyel
csak a kiválasztott gyomrok pogány istene
ajándékozhat meg bennünket.
Hej, csülökpörkölt! Te mosolyogsz szemembe,
valóban te csiklandozod az orrom?
Ó, szám, szájam boldogsága; egyél, zabálj!
Itt a földöntúli alkalom reá! S még csipős murci
is van hozzá, étvágyingerlő biztatásnak?
A bő ebéd / vacsora közben, csupán te
csillapítod állati szomjúságom,
úgy szívom magamba belőled most a szentlélek tüzeit,
mint ájtatos lélek a nyugalmat ima után.
Ez több, mint gyönyörűség! Több, mint élvezet!
Inkább ünnepélyes, hálaadó istentisztelet!
Meleg disznótöpörtyű nyálcsorgató illata,
bácskai módra készült, pirosra sült, pecsenyeízű!
Hatalmas nagyságu liba kevélykedik előtted,
kitátott számba repülj, te égi látvány, hogy
elevenen sülhess meg égő nyelvem hegyén,
leghatalmasabb liba!
Bámuld csak ezt a mennybéli látványt,
ezt a pecsenyéjére gögös kacsát!
Felséges állat, leggyönyörűbb madár, te
érdemled meg leginkább, hogy feléd szálljon
az áhitat: könyörülj rajtam, te légy
asztalom örök öröme, hogy hálát adhassak
a mennybéli Atyának, ki téged igaz jókedvében
teremtett vala mindnyájunk vigasztalására.
Tündéri tinorúgomba te, leghúsabb éték,

kit oly áhítattal rág meg a fogam,
hogy evés közben a legfenségesebb erdők
ízét és illatát érzem a számban.
Gyerekkorom emlékeként élvezlek ma is
zsíroskenyér, áldott-jó zsíroskenyér!
Az a sok teliszekér petrezselyem és paprika,
mely úgy szállt szét az éjszakában, úgy ömlött
szerteséjjel illata, mint a hangtalan szerelem.
Végül te kerülsz sorra töltöttkáposzta!
Csak lassan, utoljára jön a fejedelmi töltelék!
Hej, a töltelék a disznóból! Érzed-é,
kocsonyás tejjé melegedik benned!
Egyél és igyál,
bőfögg, mielőtt a másvilágra szólítana az öreg halál.

Vajon milyennek láttál?

(A D Y - V Á L T O Z A T)

Nagy és derűs kópéságom
Véletlen, napos mezében
Jobb szerrettél volna látni?

Váradon egy kávéházban
Estig ittam, átmulattam
Az éjszakát, délelőttöt,
Legénybúcsúm szép cigánylány,
Így szerrettél volna látni?
Kicsi lányom, félek tőled.

Csupán egyszer látni engem:
Gondolod, hogy mindent láttál
S hitted-e, hogy szivig-láthatsz?

Délután vonatra tettek,
Bánffyhunyadiig aludtam,
Te vagy, kislyány, részeg álmom,
Csattog velem egy rossz vonat,
Nincs visszaút, le kell szállnom,
Váróterem, alszom tovább,
Ugyan honnan, miről késnék.

Minden vagyok, amit vártál,
Minden vagyok, amit nem sejtysz,
Minden vagyok, mi lehetnék.

Másnaposan, rendezetlen,
Mosdatlanul, nikotintól,
Bortól büzlőn érkezem meg.
Szerrettél ilyennek látni?
Csalódás és szomorúság,
Öröm, teljesült a vágyad,
S minden vagy, mi lehetséges,
Minden lehetsz, mire vágyok,
Talán semmi, talán Minden.

kis vers

kis kezdeddel mit fogtál
milyen madaracskát
ejtettél rabul ejtettél
kávésészén görbülő
ujjacskáid kis kezdedben
boldogok a tárgyak magától
csendül egy üres borospohár
mert közeledben fénylik
kis kezdeddel vécépapírt
csaptelepet fogmosópoharat
törülközőt hűtő- metró-
fogantyút összefogdostál
napi szöcskéket éjjel zsúfolt
dobozba zárod szemhéjaid
mögé száradnak zölden porladnak
szöcskepillanatok aludj üresen
tátong álmod ne nyeljen el
a fogmosópohár sötétje

kis lábaddal merre jártál
a padlószőnyegbolyhok
minden szál egyenként boldog
görbül talpacskáid alatt
milyen nyomokat taposott
talpacskád vagy mint észrevétlen
terep- úgy is mint piros ezüst-
aranszínű hétéltű siklottál
homok- kavicságyakon csak a
gyűrt lepedő dűnéi jelezték
itt nagy vihar tombolt reggel
se csendesedett el
csöppje hullt a méznek az asztalon
a pillanathoz illő alkalom
piros ezüst- aranyköröm ragyog
részt veszel a forgalomban
talpacskáiddal nyomokba taposva
hova értél azóta hol van

kis melled kis segged kis pinád
kis vers ez nem mondhatom tovább

A szövegben József Attila-, Nemes Nagy-, Radnóti-idézetek, parafrázisok.

Temetés

villamosról fehér rózsza telefon kikapcs sapka le ne a napra ismerősök *itt kell találkoznunk*

jól vagy már ha ezt itt meg lehet kérdezni és te biccentések kényszeres beszélgetések miről is nem tudtam hogy villamos el amikor utoljára találkoztunk árnyékba mi történik mi történne

temetés történik a szürkeruhások még a ravatalozó árnyékában majd előjönnek nem megyek

be majd ha visznek menj közelebb úgy illik de ott napon kibírod örülj ha eltűnik a nap vége madár milyen madár leszáll a betonra villamos el életzajok sziréna összehorzoslódnak a kavicsok mit csinálnak ezt meg honnan veszed verset írsz temetés viselkedj fehér ing fekete nadrág jó ez mások farmerban sapkát levettem vedd már le te is kurvaéletbe temetésen vagy tűz a nap a múltkor mi az hogy múltkor mikor a sorfalból a fél ificsapat kidőlt mentő még hányszor fogsz itt állni *most már ez lesz* mondta egy kedves ismerős mikor apám meghalt most ez van kezdődik mi a temetés már tart beszédek *element eltávozott itt hagyott bennünket* hova ment el hova távozott a boltba elfogyott a cigije csak úgy itt hagyott bennünket ejnye nem is szólt meghalt bazdmeg mindközönségesen ahogy mind közönségesen madár fel repülő el villamos el szerencsére nem hallom a beszédet a zajtól *elhunyt* készülődnek a szürke ruhások szürke autó urna nem odanézni de koszorúk kijön a család feketében várni a menet közepére ez már hányadik utolsó út nem akarok beszélgetni olvasom a sírköveket már tudhatnám messze kell még menni megállnak elől távolabb mihez képest a sírtól itt is beszédek Isten levevényli a temetést erre jó az Isten szertartás keretek közt temetési jövet menet eleje és hál' istennek vége megtörténik úgy történik előre kiszámítottan megnyugtatóan falun az öregasszonyok tudják mi következik énekelnek te a miatyánkot se pedig tudod egy sír peremén állsz gyík surran mit csinál földrepedésbe urnát le miért kell odanézni koszorúk virágok állj be a sorba dob el *részvétem* csak őt ismerem a halottat se biccentek hülyén a többi rokonnak a halálnak el innen odébb állok menj már hátha jön valaki kocsmába amikor csoporttársunk meghalt nem szenderült örök álomba temetése után a Hullamosóban már jó hangulatban mondta a pincér *végre nem a temetőből jönnek* csend lett a Hullamosó helyén valami étterem majd iszom odalenn sapka fel telefon bekapcs villamos